

Łucja Ginko

Stylizacja biblijna w "Anhellim",
Antonina Miklasińska-Lubaszewska,
"Zeszyty Naukowe Uniwersytetu
Jagiellońskiego. Prace
Historycznoliterackie", z. 29 (1974) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/1 (55), 251

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) MIKŁASIŃSKA-LUBASZEWSKA Antonina: Stylizacja biblijna w "Anhellim". "Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace Historycznoliterackie" 1974 z. 29 s. 29-46.

Autorka rozumie stylizację jako twórcze nawiązanie do jakiegoś wzorca, ujawniające się w trzech płaszczyznach utworu: językowej, tematycznej i konstrukcyjnej, i bada stylizację biblijną w "Anhellim" na tych właśnie płaszczyznach, przyjmując za wzorzec styl tłumaczenia "Biblii" przez Jakuba Wujka. Do najbardziej wyrazistych elementów stylizacji w planie językowym zalicza: pewne formy morfologiczne zaczerpnięte z XVI w. polszczyzny, wyrazy pochodzenia biblijnego, anaforyczną budowę zdań, wyraźny schemat rytmiczny. Takie doświadczenia służy, jej zdaniem, wprowadzeniu tonacji wzniosłości i powagi, tworzy tło paraboliczne. Stylizację tematyczną śledzi autorka poprzez wyodrębnienie toposów z "Anhellim" mających swe źródło w Biblii. W konstrukcji świata przedstawionego podkreśla prostotę kompozycji narracyjnej i fabularnej: w utworze dominuje czas przeszły, a poszczególne sekwencje zdarzeniowe mają formę przypowieści, tak charakterystyczną dla Biblii.

BP/55/63

Ł.G.

(II) MUCHA Bogusław: Polska i Polacy w życiu i twórczości Aleksandra Biestuzewa-Marlinskiego. "Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace Historycznoliterackie" 1974 z. 29 s. 155-176.

Artykuł przynosi materiały dotyczące kontaktów Aleksandra Biestuzewa-Marlinskiego z Polakami oraz tematyki polskiej w jego utworach. Okres najsilniejszych związków poety z Polską - to lata 1821-1822, kiedy przebywał wraz ze swym pułkiem na terenie Litwy. Uczył się wtedy języka polskiego, czytał polskie książki, poznawał obyczaje. Wiedzę tę spożytkował później w swoich utworach, w których jest mowa o przeszłości Polski (m.in. nowela "Zdrajca", opowieść "Najazdy"), przy czym interesowały go zwłaszcza te momenty, które wpłynęły na dzieje jego ojczystego kraju. Wiele wzmianek o naszej literaturze i historii znajduje się w szkicach literackich Biestuzewa. Tematyka polska znika z jego utworów po r. 1831, wraz ze zmianą stosunku do Polaków - po powstaniu listopadowym.

BP/55/64

Ł.G.